

OKRESNÁ PROKURATÚRA NITRA
Damborského 1, 949 99 Nitra 1

Číslo: 1 Pv 461/19/4403-57
EEČ: 2-32-125-2022

Nitra 01.08.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nitra

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, odsek 3 písmeno d Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v období približne od roku 1998 do 12.07.2019 najskôr v XXXXX v byte na XXXXX a neskôr v rodinnom dome v obci XXXXX kde býval v spoločnej domácnosti so synom - poškodeným XXXXX tomuto spôsobil fyzické a psychické utrpenie tým, že musel kľačať v kúte dve hodiny s predpaženými rukami, a keď dal ruky k telu, bil ho varechou, opaskom po chrbte až bol celý doráňaný, udieral ho rukou, čo sa opakovalo asi dvakrát do mesiaca, neskôr, keď bol starší, začal ho deptať psychicky, takmer denne mu nadával, že je nula, chudák žebrák, hlupák, kokot, deptal ho každým jeho neúspechom, vymykal ho z domu, keď premeškal vychádzky o pár minút, čakal ho v tme za dverami, aby ho poškodený nevidel, a vtedy ho udrel päšťou do tváre, pokračovali aj bitky a údery približne jedenkrát týždenne, správal sa k nemu direktívne, autoritatívne, asi v roku 2009 dostal poškodený od neho tzv. páku, chytil ho zozadu pod krk a dostal tri silné rany do tváre päšťou, každý druhý - tretí deň na neho kričal, vždy si našiel nejaký dôvod, v 16. rokoch ho vyhodil z domu

na dva týždne, musel spať u kamarátov, keď mal 17 rokov vyhrážal sa mu tým, že ho pošle do polepšovne, lebo je nezvládnuteľný, v tom období poškodený navštevoval aj školského psychológa, pričom správanie otca prežíval ťaživo, jeho konanie ovplyvnilo obvyklý spôsob života poškodeného XXXXX v zmysle autoritatívnej výchovy, ktorá vedie k neurotizácii osobnosti dieťaťa, sebahodnotenie poškodeného je nestále, snaží sa o vybudovanie si stabilného sebaobrazu a sebahodnotenia, prítomné sú pocity vlastnej insuficiencie, je zaplavený neprijemnými, ťaživými emóciami spojenými s výchovným riadením otca a jeho nedostatočným sýtiacim vzťahom k nemu ako dieťaťu,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ XXXXX, odboru kriminálnej polície (ďalej len „vyšetrovateľ PZ“), uznesením sp. zn. ORP-971/VYS-NR-2019 zo dňa 04.11.2020 a uznesením sp. zn. ORP-971/VYS-NR-2019 zo dňa 26.10.2021 podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a následne uznesením tej istej spisovej značky zo dňa 06.12.2021 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu som zistila nasledovný skutkový a právny stav.

Obvinený XXXXX v prípravnom konaní vypovedal, že pokiaľ sa nejaké problémy v rodine vyskytli, tak sa ich vždy snažil vyriešiť a ešte predtým predísť im vzájomným rozhovorom a diskusiou. Veľakrát sa však stalo, že sa na nejakých záležitostiach ohľadne výchovy detí alebo iných domácich vecí dohodli a bývalá manželka utekala za deťmi a hneď ich informovala, že konkrétna záležitosť je jeho rozhodnutie a že ona to tak nechce, že on je ten, čo tú pre deti „zlú vec“ chce a ona je tá dobrá. Takto pozitívne sa snažila prezentovať seba a jeho očierňovať aj pred príbuznými – a darilo sa jej to. Bývalá manželka sa často „nelichotivo“ vyjadrovala o ňom pred deťmi, znevažovala výsledky jeho práce, čo ovplyvnilo aj jeho syna v postoji voči nemu, čo mu podľa jeho názoru, pretrvalo až dodnes, a to, že syn je voči nemu averzný. Od veľmi malého veku XXXXX, od nejakých 4 rokov badal u XXXXX averziu voči jeho osobe, čo vtedy nechápal, že prečo sa tak deje. Až neskôr sa od detí dozvedel, že bývalá manželka z neho robila vyslovene strašiaka pri výchove detí, najmä však syna XXXXX. Bývalej manželke často vravel, aby to nerobila, že tým deťom aj jemu ubližuje, ale ona v tom strašení detí ním nič zlé nevidela, XXXXX sa sťažovala na hocijakú drobnosť, prípadne čo sa jej nepáčilo alebo problém, ktorý mali ako rodičia. XXXXX ho potom neskôr ako rodiča začal zavrhať. Toto konanie bývalej manželky malo veľmi negatívny vplyv na ich ďalší vzťah s XXXXX a je rozhodujúcou príčinou ich veľmi zlých vzťahov s XXXXX následne a takisto aj v súčasnosti. XXXXX problémy so správaním začali už na základnej škole, kde so spolužiakom vyhodili kľúče od šatne a pokreslili a popísali neslušné obrázky a text na tabuľu. Často mával konflikty so spolužiakmi, následne v škole pre mimoriadne nadané deti šikanoval spolužiačku. S rodičmi tejto

spolužiačky sa aj na návrh triednej učiteľky stretol a vzniknutú situáciu si vydiskutovali a prisľúbil im, že XXXXX dohovori, aby sa situácia už neopakovala. XXXXX mával aj riaditeľské pokarhania a hrozila mu aj znížená známka zo správania. Bývalá manželka nemala o stretnutie s rodičmi tej spolužiačky záujem, takisto ako nemala záujem o riešenie riaditeľských pokarhaní, ona sa priznávala a hlásila k deťom len vtedy, keď sa udialo niečo pozitívne, keď bolo treba niečo negatívne riešiť a spraviť nejaké rozhodnutie tak to bolo vždy na jeho pleciach. Na osemročnom gymnáziu popísali na tabuľu niečo nevhodné na profesora informatiky a boli ako rodiča zavolaní do školy. Škola vtedy kontaktovala aj bývalú manželku, ktorá bola v tom čase v kúpeľoch, denne spolu telefonovali, ale manželka mu túto informáciu zatajila a XXXXX potom hrozila znížená známka zo správania. Keď sa to dozvedel, išiel do školy, opätovne bez záujmu bývalej manželky a XXXXX zníženú známku zo správania nemal. XXXXX vo veku cca 15 rokov začal na neho verbálne útočiť, vulgárne sa o ňom vyjadroval na svojom facebookovom profile, kde dokonca nabádal spolužiakov ku nevraživosti k jeho osobe. Od tohto veku začal na neho aj fyzicky útočiť kopancami, päšťami, dokonca ho v dome v Drážovciach zhodil zo schodov. Dvakrát sa stalo, že na ňom roztrhal oblečenie a dokonca raz ho sotil do sklenej výplne dverí, ktorú telom rozbil. V jeho veku 15 – 16 rokov sa tieto útoky na jeho osobu začali stupňovať čo do frekvencie aj intenzity, tak bol viackrát nútený, nakoľko iným spôsobom v tom momente situáciu vyriešiť inak nevedel, zavolať políciu. Toto sa udialo asi 3 či 4 krát, polícia to vždy vyriešila dohovorom a vždy bol potom chvíľu s XXXXX klud. XXXXX nevhodné správanie sa snažil riešiť aj prostredníctvom psychologičkej poradne, p. Rothbauera, ktorý však nezistil žiadne psychopatogénne prejavy ani prejavy týrania. XXXXX najmä vo veku 16 – 18 rokov trávil príliš veľa času na internete za počítačom. Bývalo to aj 10 – 11 hodín denne a často mávali s XXXXX kvôli tomu konflikt. Dokonca raz zo zúrivosti keď na internete nemohol byť tak dlho ako chcel, poškodil rozvodnú elektrickú skriňu v dome. V roku 2012 začal XXXXX študovať na vysokej škole, do 3. ročníka mu prostriedky na štúdium posielal pravidelne, od 4. ročníka podľa potreby, nakoľko začal pracovať. V júni 2013, na cca 10 dní a v roku 2014 vo februári až júni, bývalá manželka od neho odišla do bytu na Klokočine, ktorý vlastní. Po odchode bývalej manželky aj s deťmi mu XXXXX často prostredníctvom facebooku a skype vulgárne nadával. Rozmýšľal, že takto sa syn ku vlastnému otcovi nespráva, rozhodol sa dať si spraviť test otcovstva. K najväznejšiemu konfliktu s XXXXX došlo medzi nimi na Vianoce 2017. Dňa 22.12.2017 si bez jeho dovolenia zobral auto Toyotu Yaris, ktoré bolo v majetku firmy. Keď to zistil, kontaktoval z dôvodu objektívnej zodpovednosti políciu (syn mu nezdvíhal telefón). Na druhý deň, keď to XXXXX vyčítal a požiadal ho, aby auto aj umyl (vrátil vozidlo značne znečistené), tak ho napadol fyzicky, najskôr mu rozbil okuliare a následne mu rozbil o tvár tanier s polievkou. Skončil so 6 stehmi na tvári, dobou liečenia cca viac ako 20 dní. Stav sa mu skompiloval vtedy aj pásovým oparom. Polícia XXXXX vykázala z domu v XXXXX. Uvedomuje si, že so synom mal výchovné problémy, nie je si však vedomý konania, ktoré by bolo možné považovať za spôsobovanie príkoria alebo týrania. XXXXX nadobudol aj prístupom jeho matky dojem, že aj trestná činnosť ktorú páchal je iba nezbednosť a všetko mu prejde, že všetci budú robiť iba to čo jemu vyhovuje, ako si to on predstavuje. Jeho správanie a celkovo vystupovanie určite nebola nezbednosť. Vylučuje, že by dával XXXXX klačať na kolená, možno, keď boli malí, tak dostali po zadku, ale takéto praktiky vylučuje. Synovi nenadával, nedeptal ho neúspechmi, snažil sa syna v jeho vzdelávaní a aktivitách motivovať, takisto aj dcéru XXXXX Keď nedodržel večierku a prišiel domov neskôr, vyhrešil ho. Keď bol mladší, do 21.00 hod. mal byť doma.

Určite sa nestalo, že by ho bol fyzicky napadol pri zmeškanej večierke. Syna nikdy päšťou do tváre neudieral, neudieral ho ani tak ako je to popisované v uznesení. Nevyhodil ho z domu s tým, aby sa nevracal, ale XXXXX už v rokoch 15-16 rokoch si myslel, že si môže robiť, čo chce, čo jemu extrémne prekážalo a on sa jednoducho zobral a odišiel preč. On mu potom telefón nebral, nevedel, kde je. Nevyhráždal sa, ale rozhodol sa umiestniť XXXXX do reedukačného centra, kde teda aj prijatý bol, ale to bolo v podstate už pred posledným ročníkom na gymnáziu alebo v poslednom ročníku na gymnáziu, nechcel mu kaziť život, tak tú žiadosť a umiestnenie zrušil z vlastného rozhodnutia. Internet u nich fungoval stále, router je stále tam, kde bol a mobil mu tiež nebral. Jediný konflikt, čo býval, býval ten, že XXXXX bol schopný 10-11 hodín byť na internete. Počas štúdia na vysokej škole keď mu avizoval, že potrebuje peniaze a koľko, tak mu poslal.

V prípravnom konaní bol vypočutý poškodený XXXXX, ktorý vypovedal, že v roku 2000, keď mal asi 6 až 7 rokov, bol prvák na základnej škole, nebol úplne poslušné dieťa, s kamarátom zahadzoval kľúče od šatní do kanálov a keď sa to otec dozvedel, dostal varechou aj opaskom. Nebol to iba jediný fyzický trest, musel kľačať s predpaženými rukami dve alebo tri hodiny v kúte. Otec sedel v izbe a sledoval, či má predpažené ruky a ak mu ruky spadli, znova dostal varechou. Od tohto incidentu začali byť fyzické tresty pravidelné, kľačanie bol populárny spôsob, ako ho trestal. Od roku 2000 do roku 2006 kedy mal už 13 rokov, bolo také obdobie pravidelných fyzických trestov, bitia opaskom, varechou a kľačaním niekedy aj s predpaženými rukami. Od nejakého 10 roku, ako začal chodiť na gymnázium si začal uvedomovať, že to nie je normálne, že spolužiaci na telesnej nemali nikdy nejaké modriny a ani stopy po opasku na chrbte. Dostával ospravedlnenku na telesnú, aby necvičil, aby nikto nevidel, že má po tele modriny. V tomto období okolo 10 až 14 roku strašne nerád chodil domov, vždy sa bál, že čo bude a vždy sa snažil zostať po škole, s kamarátmi, aby nebol doma, aby bol čo najdlhšie preč z domu. V roku 2006 sa presťahovali do domu, nikto ich nenavštevoval, žiadny susedia, nebolo počuť krik a nebolo počuť nič. Otec chodieval vždy domov so zlou náladou a kričal po každom a fyzické tresty pokračovali a tie ospravedlnenky do školy. Aby necvičil. Otec vždy nakázal mamine, aby mu ich napísala, alebo mu ich aj on sám napísal. Tu už začali nie len fyzické tresty, ale aj psychické nátlaky a tresty, dovedy to bral ako normálnu vec, ale potom prišiel psychický nátlak a to vnímal, že už je to príliš. Keď mal 14-15 rokov, mal prvú priateľku a to bola nová etapa v obmedzovaní a nátlaku. Uvedomil si, že otec útočí na to, čo má najradšej a snažil sa zhodiť a ponížiť to, čo mu je blízke. Potom nadával na priateľku do kuriev. V roku 2009 mal 16 rokov a začal chodiť von a mal večierku do 20,00 hod. a potom do 21,00 hod., ale ak sa mu to podarilo zmeškať čo i len pár minút, čakali ho zatvorené dvere. Raz mu vrazil päšťou, dostal do tváre, do oblasti úst a brady. Párkrát sa stalo, že spal aj u suseda, lebo aj keď klopal a búchal, tak mu neotvárali. V období 14 rokov až 16 rokov vždy keď bol konflikt, tak utekal a zavrel sa do izby. Bál sa v dome. Ako bol zavretý v izbe, tak bol často krát na počítači a hral sa s kamarátmi hry, tak boli potom konflikty zasa kvôli tomu, že je závislý na počítači a trávi veľa času za počítačom. Tak mu vypínal internet a prúd. V tomto období 14-16 rokov začal k nemu chodiť otec, keď už ležal v posteli a ponižoval ho a hovoril mu, že je hlupák, že nikdy nič v živote nedosiahne a stále sa to točilo okolo toho. Že z neho nikdy nič nebude, že je hlupák. A keď ho prosil, že nech ho nechá spať, že nechce tieto veci počúvať, tak sa začal osopovať, že je to jeho dom a že si môže robiť čo chce a ako sa opovažuje ho vyhadzovať z jeho domu. Toto sa dialo dennodenne, každý jeden deň. Niekedy dlho do noci u neho

sedel a rozprával mu tieto veci, že je sklamaný z neho a že z neho nič nebude. Vyhrážal sa aj tým, že ho dá do polepšovne. V tomto období cítil neistotu a v škole bol skvelý študent a toto by ho diskvalifikovalo zo štúdia. Tieto nátlaky nezvládal a bol výbušný. Vždy keď čakal, že niečo bude, bol výbušný aj on, nahneval sa, bol bezmocný, nevedel ako ďalej. Otec vždy očakával, že on bude držať hubu a poslúchať na slovo. Začal sa v izbe zamykať, to ho vytáčalo ešte viac, že ho obmedzuje v pohybe v jeho vlastnom dome, čo si to dovoľuje. Raz dokonca zobral kladivo a rozbil sklo na dverách, že si môže chodiť kam chce. Vtedy sa ho strašne bál. V tomto období boli sporadicky aj telesné tresty, ale bolo to skôr o psychickom nátlaku. Bál sa o budúcnosť, všetko bolo neisté. V roku 2009, mal 16 rokov, pred otcom utekal a zamkol sa na záchode, kde nebola sklená výplň a nemal sa tam ako dostať. Keď otec videl, že je tam zamknutý, tak ho tam zabarikádoval, aby sa nemohol dostať von. Bol tam 3 hodiny, bol hladný a smädný. Nechcel mu otvoriť a stále ho tam držal. Začal udierať a kopať do dverí a horná časť dverí vypadla, alebo vykopol časť dverí. Po týchto dverách museli spísať zmluvu, že mu musí do 3 rokov splatiť tie dvere aj s úrokom. No a keby to nepodpísal, tak sa mu vyhrážal polepšovňou, alebo vyhodením z domu, tak ho donútil to podpísať. V 16 rokoch bol aj prvýkrát vyhodený z domu, že sa nemá ani vracaať. Dva týždne prespával u kamarátov a trávil čas s nimi. Rodičia mu zavolali, že má prísť. V týchto 16 rokoch dal otcovi aj prvý úder naspäť. Zasa sedel za počítačom, otec ho chytil pod krk do páky a nejako sa postavili a dostal tri rany do tváre, bol už našťvaný, nepríčetný a vyšmykol sa mu a v afekte mu naspäť vrazil a on sa zosypal na zem a zavola na neho políciu. Počas maturity, cez akademický týždeň, mu vypínal internet a bral modem, alebo mobil so sebou do práce, aby nemal internet. Toto trvalo asi 3-4 dni, počas tohto boli incidenty, že on od zlosti vrazil do steny a mal opuchnuté hánky, alebo, že vrazil do ističovej skrine. Cítil sa strašne nahnevaný, nemohol sa učiť počas toho akademického týždňa. A po tých 4 dňoch ho mamina uprosila, aby mu zapol ten internet. Za maturitu mu nikdy nepodal ani ruku. Na 18 rokov dostal 5 eur a že má vypadnúť z domu. V roku 2012 išiel na vysokú školu do Prahy. Potreboval cca 300 eur mesačne a tieto peniaze mu zo začiatku posielal, ale ako náhle nastal konflikt, tak sa rozhodol, že mu nepošle. V tomto období, keď sa rozhodol neposlať mu peniaze, ho živili kamaráti. Cítil sa ako chudák. Od 21 rokov sa staral o seba úplne sám, nepotreboval od neho peniaze. A všetko jeho psychické a fyzické správanie sa presunulo na maminu a na sestru.

Svedkyňa XXXXX vypovedala, že XXXXX, keď bol menší vo veku 4-5 rokov, tak ho manžel učil bicyklovať, pričom počas tohto sa mu manžel vysmieval, že je nemehlo. Ako prvák na základnej škole v roku 2000 urobili so spolužiakom niečo, z čoho dostali s kamarátom školskú poznámku a manžel mu dal trest a to musel kľačať XXXXX na kolenách s predpaženými rukami a udieral ho remeňom po tele – ruky, nohy, telo, pričom ona sa ozývala, že to je neprimeraný trest pre také malé dieťa, načo jej bývalý manžel povedal, že podkopáva jeho autoritu, a tiež jej povedal, že môže dostať aj ona. Ešte hovoril, že to je preto, že bitku si skôr zapamätá, toto stále hovoril aj pri nej. V roku 2001 preložili XXXXX do školy pre nadané deti, toto obdobie si veľmi nepamätá. Od 5. ročníka základnej školy začal XXXXX chodiť na 8 ročné XXXXX gymnázium do matematickej triedy. To bolo v období 2005-2012. V roku 2007 sa presťahovali do domu do XXXXX Manžel bol úzkostlivý na dom, na jeho vybavenie, nesmeli nič poškrabať, na všetko museli dávať pozor. Stále hľadal zádrapky, aby mohol XXXXX potrestať. Deti dostali každý svoju izbu a vždy, keď už ona ležala v posteli s deťmi, tak exmanžel zvykol okolo 23.00 - 24.00 hod. vojsť

k XXXXX do izby, kde ho začal urážať, posmievať sa mu a XXXXX reagoval tak, že chcel spať, nech ide preč a tu už bol oheň na streche, že ako si on dovoľuje jeho vyhánať z jeho vlastného domu. Keď ho urážal, hovoril mu, že je debilček, že nemá na vysokú školu. XXXXX nútil stále robiť matematické olympiády a XXXXX sa stále proti tomu bránil, lebo existujú aj iné matematické súťaže, do ktorých sa XXXXX zapájal. Vystatoval sa pred XXXXX, že on keď chodil na gymnázium, tak postupoval z kola do kola, čo mu zabezpečilo prijatie na vysokú školu bez prijímačiek a toto vyhadzoval XXXXX stále do tváre. Ako 15-16 ročný XXXXX mal vychádzky do mesta zhruba do 21.00 hod., a keď prišiel pár minút neskôr, tak dostal od otca päšťou do brady. Toto sa dialo, len keď prišiel neskôr. Keď už mal 17 rokov, mal XXXXX vychádzky do 24.00 hod., a keď prišiel neskôr, tak bol muž už rafinovanejší, nechal vo dverách kľúče, aby sa XXXXX nedostal dnu a XXXXX potom, keď sa nevedel dostať dnu, poprosil susedov, či by mohol u nich prespať. Raz XXXXX cítil, že sa k niečomu schyľuje, tak sa utiahol do svojej izby, v ktorej sa zamkol. Manželovi to vadilo, stál pred dverami jeho izby, dožadoval sa, že chce ísť k nemu do izby, pričom XXXXX ho nepustil, tak bývalý manžel zobral kladivo, rozbil sklenenú výplň na dverách v oblasti kľučky, tak aby mohol ruku prestrčiť dnu a tak si otvoriť dvere. Výplň sa rozbila a bývalý muž volal policajtov, že XXXXX mu ničí majetok. Keď si XXXXX zarobil brigádami peniaze musel túto výplň zaplatiť. Nevie celkom, či ako 16 či 17 ročný sa XXXXX zatvoril vnútri v toalete a manžel zobral špagát a zaviazal kľučky dverí toalety s ďalšou kľučkou blízkych dverí úplne na tesno, aby sa nevedel dostať von. Po nevie akom čase XXXXX vykopol dvere toalety nohou a zase exmanžel volal políciu, že mu syn ničí majetok. XXXXX musel s otcom spísať zmluvu, že mu dvere uhradí do 3 rokov. XXXXX vykonal pár splátok a potom mu otec povedal, že nech to nechá tak. Ak chcel XXXXX k nim zavolať kamarátov, musel si k tomu pýtať povolenie otca, ak si dobre pamätá boli u nich najviac dvaja XXXXX kamaráti. Oni nikam nechodili. XXXXX bol vždy vzorný študent, bol obľúbený u profesorov, len exmanžel mal s ním problém. To je to, že nebol problém a naraz bol, tak to raz došlo, že zaútočil na XXXXX až raz sa mu XXXXX už postavil a vrátil mu to. Odvtedy už exmanžel voči synovi nepoužíval silu, toto mohlo byť niekedy, keď mal XXXXX 17 rokov, asi v roku 2010. Potom sa mu vyhrážal polepšovňou. XXXXX mal v škole psychológa pána Rothbauera ktorého navštevoval, lebo to musel niekomu povedať, nedusil to v sebe a s týmto psychológom komunikoval, mali spolu dobrý vzťah a tento psychológ sa divil, že nemal by tam byť XXXXX, ale exmanžel, že práve on má nejaký problém. Ona s polepšovňou vôbec nesúhlasila. Hučal do nej, že chce XXXXX vydediť, asi preto, že jeho vydedila jeho mama, za toto sa vadili. Keď mal mať XXXXX stužkovú, odmietol XXXXX zaplatiť za stužkovú, nakoniec ho presvedčili, ale to bolo veľmi, veľmi nepríjemné. XXXXX trestal spôsobom, že mu vypínal internet, znemožňoval mu pripravovať sa na maturity, vypol mu router, pritom si spolužiaci medzi sebou cez internet vymieňali vypracované otázky. Tento router zapol pár dní pred maturitami. XXXXX bol v obrovskom strese. Zmaturoval zo všetkých predmetov s úspešnosťou na 100%. V roku 2012 bol prijatý na vysokú školu v Prahe, kde študoval informatiku. Exmanžel posielal XXXXX peniaze nepravidelne. Napriek tomu, že mal sťažené učenie, dostal prospechové štipendium. Keď nedostal XXXXX peniaze od otca, kamaráti ho podržali, zložili sa mu na nájomné, spolu sa prestravovali. Ako tretiakovi na vysokej škole mu odmietol posielat' peniaze, že nie je jeho synom, tak donútil XXXXXsť na test otcovstva, a zaplatil vyššiu sumu za test, načo XXXXX vyskočil, že tie peniaze by mu stačili na 2 mesiace v Prahe. XXXXX pravidelne XXXXX informovala cez facebook, čo sa u nich doma deje, že XXXXX i ona mali modriny, nato pricestoval domov XXXXX

a išiel k otcovi, či sa patrí biť manželku a sestru, načo uviedol, že mu nemajú klamať. V ten deň varila paradajkovú polievku, všetci mali nabraté, že idú jesť a XXXXX chytil tanier a rozbil ho XXXXX o hlavu, polievka bola všade a XXXXX prvé čo urobil bolo, že sa odfotografoval a poslal fotky babkám, že čo spravil XXXXX. Syn prechádzal konflikty v menšom veku pasívne, čo znamená, že ich pretrpel. Keď už bol väčší, raz sa mu postavil, vrátil mu úder a to bolo jediný krát, XXXXX chodil do posilňovne, XXXXX zistil, že má silu, tak sa už na neho viac neodvážil. Keď si XXXXX našiel frajerku, XXXXX sa o nej vyjadroval, že je to kurva. XXXXX nesúhlasil ani s tým, aby k nim chodila. Nespomína si, že by vyhodil niekedy bývalý manžel syna z domu. Nespomína si, že by XXXXX sotil otca do sklenenej výplne dverí, ktoré on následne rozbil, dvere rozbil jej ex-manžel.

Svedkyňa XXXXX v prípravnom konaní uviedla, že si myslí, že k žiadnej trestnej činnosti zo strany jej otca voči jej bratovi v ich spoločnej domácnosti nedochádzalo. Pokiaľ dochádzalo ku konfliktom, boli skôr iniciované jej bratom. Pamätá si napríklad, že otec chcel, aby brat vypol počítač, ale bratovi sa to nepáčilo, otec mu to hovoril opakovane, raz, dva, tri razy, tak potom vypol bratovi router, čo sa Matúšovi nepáčilo, potom po tomto čine XXXXX fyzicky zaútočil na otca a to takým spôsobom, že ho zhadzoval zo schodov, toto sa mohlo stať asi v roku 2015-2016, to už bývali v Drážovciach. Ona bola tohto prítomná. XXXXX otca nezhodil zo schodov, otec sa zachytil, pričom po tomto nasledovala ešte slovná výmena a skončilo to tým, že brat sa zbalil, odišiel z domu a prišiel domov až na druhý deň. Ona vidí najväčší problém v tom, že otec chcel, aby ho XXXXX rešpektoval. Otec je taký typ rodiča, že rešpekt je na prvej koľaji a museli ho obaja rešpektovať, ona to nepovažuje za týranie a ani za psychické vydieranie. XXXXX sa podľa nej na ňu hneval celé detstvo aj preto, že si viacej s otcom rozumela, lebo ho rešpektovala, a XXXXX o tomto hovoril, že ocovi lezie do zadku. Čo sa týka ich rodinného spolužitia, nevnímala žiadne týranie Matúša otcom. Pamätá si, že otec zvykol fyzicky Matúša trestať, dal mu po zadku, pričom toto sa dialo, keď bol malý, keď už bol väčší, tak skôr začínal brat fyzické násilie, konflikt voči otcovi. S bratom to bolo vždy dosť na hrane, väčšinou, ak sa ukludnil jeden konflikt, tak došlo k druhému, bola tichšia domácnosť, hnevali sa na seba, doma často dochádzalo k vypínaniu routru. Väčšinou, ak nejaký konflikt začal, tak to skončilo tak, že brat sa zobral preč z domu a prišiel na druhý deň, lenže aj na takéto chovanie sa otec hneval a stalo sa aj to, že brata vymkol. Myslí, že brat potom počkal do rána, prespal u susedov. Vzťah medzi nimi bolo štandardné hašterenie, nerozumeli si. Nevidela v tom nič neštandardné. Má pocit, že toto všetko sa deje len preto, aby mama vyťahla z otca peniaze pri vyporiadaní spoločného majetku, čo jej takýmto spôsobom povedal aj brat. Brat chce obmäkčiť otca týmto trestným konaním, aby mu dal peniaze.

XXXXX, znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, ktorý vykonal psychologické vyšetrenie poškodeného XXXXX v prípravnom konaní zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 16/2021 a dodatku č. 24/2021, pričom zistil, že osobnosť poškodeného vykazuje akcentáciu v rodinných situáciách, v ktorých rýchlo vzkypí. Výhovný štýl otca bol výrazne autoritatívny, direktívny s fyzickými trestami, nemožnosťou vyjadriť svoj názor či postoj v rodine. Poškodený dlhodobo strádal bezpodmienečné emocionálne prijatie dieťaťa od rodiča, ako aj pozitívnu motiváciu či podporu. Naopak otec vo výchove ponúkal negatívnu motiváciu cez poukazovanie na chyby, zlyhania a jeho nespokojnosť s výkonom a správaním syna - poškodeného. Adaptívne správanie

poškodeného si vyžadoval aj formou trestov a disharmónie v rodine, až vyhrážania sa, že bude umiestnený do reedukačného ústavu. Poškodený autoritatívne správanie otca prežíval ťaživo, vo veku adolescencie sa mu už aj postavil, napríklad už aj pri fyzických trestoch.

Všeobecná psychologická vierohodnosť poškodeného XXXXX je zachovaná. Poškodený je sebakritický, má však snahu na ľudí v interpersonálnej situácii zapôsobiť čo najlepším dojmom. U poškodeného vplyvom autoritatívneho správania otca narastal odpor a zlosť voči jeho osobe a jeho správaniu, ktoré hodnotil ako anetické a manipulatívne. Poškodený je hostilne nastavený voči osobe otca, čo je spôsobené otcovým výrazne autoritatívnym štýlom výchovy. Nemá sklon k agravácii, avšak autoritatívny prístup otca k poškodenému počas detstva spôsobil akcentáciu negatívnej katatymie u poškodeného voči jeho osobe. Špecifická psychologická vierohodnosť je zachovaná, avšak badať zníženú kritičnosť voči svojmu vlastnému správaniu v konfliktných situáciách s otcom. Špecifická psychologická vierohodnosť sa týka predmetnej trestnej veci v zmysle postojov a názorov poškodeného k veciam, udalostiam a najmä osobám, ktoré majú súvis s predmetnou trestnou vecou. Sebahodnotenie poškodeného je nestále, snaží sa o vybudovanie si stabilného sebaobrazu a sebahodnotenia, prítomné sú však pocity vlastnej insuficiencie, ktoré tkvejú vo výchovnom štýle otca, ktorý u svojich detí vyžadoval výkonnosť a vlastnú disciplínu, ctižiadostivosť aj na úkor vytvorenia neurotizácie osobnosti s následnou impulzivitou v emocionálnej záťaži.

U poškodeného XXXXX sa neprejavili známky syndrómu týranej osoby. Konanie obvineného ovplyvnilo obvyklý spôsob života XXXXX v zmysle autoritatívnej výchovy, ktorá vedie k neurotizácii osobnosti dieťaťa. Poškodený nemal zmenený obvyklý spôsob života v zmysle patologickej hĺbky afektívnej dekompenzácie či psychosomatických ťažkostí.

Psychologickým vyšetrením poškodeného znalec nezistil prítomnosť znakov v prežívaní, správaní či osobnosti poškodeného, na základe ktorých by sa mohlo jednať o týranú osobu a nezistil znaky procesu domáceho násillia či týrania poškodeného zo strany otca XXXXX. Poškodený XXXXX nepociťoval správanie sa otca ako príkorie alebo také konanie a správanie otca nevyvolávalo v ňom opakované obavy z jeho opätovného protiprávneho konania. V čase rozhodnom pre spáchaný skutok nevykazoval symptómy psychickej traumatizácie, ktoré by napĺňali kritéria pre diagnostikovanie či stanovenie psychickej traumatizácie.

Vo svojej výpovedi znalec XXXXX uviedol, že z vyjadrení samotného poškodeného vyplýva, že konanie pociťoval ako stresujúce, ale vzhľadom k dobe prvotného vyšetrenia, už nie je možné objektivizovať psychický stav a to aj preto, lebo v čase prvotného vyšetrenia bol jeho psychický stav kompenzovaný. Je možné použiť ešte aj anamnestické údaje, ktoré by mohli nejakým spôsobom objektivizovať ako v danom čase prežíval konanie v zmysle výchovy zo strany jeho otca, ale na základe vyšetrenia zistil, že síce navštevoval psychológa, kde mali riešiť aj určité problémy, ktoré vznikali z pohľadu otca vo výchove a z pohľadu maloletého v tej dobe z dôvodu neprimeraného výchovného pôsobenia, t.j. autoritatívneho, trestajúceho konania zo strany otca. Iné objektívne údaje o zmenách v psychickom stave poškodeného z tohto obdobia neeviduje, aj preto je možné sa vyjadrovať len v zmysle jeho subjektívneho pociťovania, ktoré však nemalo v tej dobe nejaké

objektívne zhodnotenie. V čase vyšetrenia nevykazoval takú symptomatológiu, ktorá by poukazovala na známky možného týrania. Poškodený má narušené citové a vzťahové väzby v primárnej rodine otcom, s ktorým sa dostával do konfliktov, pociťoval jeho výchovu ako neprimeranú, neprimerane prísnu a postupne v ňom narastal odpor, ktorý gradoval aj fyzickým bránením sa, či útočením v situáciách konfliktov s otcom. Nezistil, že by mal tendenciu dôležité udalosti v súvislosti s konaním otca zásadne nejako meniť, dá sa uvažovať, že takému konaniu mohol byť vystavovaný. Poškodený je však menej sebakritický voči vlastnému konaniu, voči otcovi, ale v čase znaleckého vyšetrenia už nevykazoval takú symptomatológiu, ktorá by mohla objektívne preukázať a ktorá by teda súvisela s takým konaním, ktoré by mohlo byť vnímané ako príkorie, utrpenie v zmysle týrania. Znalecké vyšetrenie v danom roku, týkajúce sa obdobia 1998-2012 je možné už len vyhodnocovať v zmysle určitej pravdepodobnosti, pričom je toho názoru, že sa primárne jednalo o neprimerané výchovné pôsobenie, ktoré však nie je možné s jednoznačnosťou považovať za prejavy psychického týrania, resp. spôsobovaniu ťažkého príkorria a utrpenia.

Pokiaľ ide o výpoveď poškodeného XXXXX, ktorá by bola v tejto trestnej veci najpodstatnejším a priamym usvedčujúcim dôkazom, ktorý správanie obvineného pociťoval ako psychické a fyzické násillie, pričom vo svojej výpovedi zo dňa 19.07.2019 a 24.02.2020 uviedol taký popis udalostí, ku ktorým v ich spoločnej domácnosti dochádzalo, že bolo začaté trestné stíhanie a následne obvinenému XXXXX vznesené obvinenie je potrebné uviesť, že len na základe vyjadrenia poškodeného nie je možné uzavrieť, že prežíval ťažké príkorrie, či príkorrie v zmysle utrpenia. Vykonaným vyšetrovaním boli zistené skutočnosti, v dôsledku ktorých je nutné konštatovať, že skutok vo vzťahu k poškodenému XXXXX, pre ktorý je obvinený stíhaný, nemá znaky trestného činu.

Objektívna stránka zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona spočíva v konaní páchatel'a, ktorý týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedenou v tomto ustanovení. Obvinenému je kladené za vinu, že poškodenému – svojmu synovi vulgárne nadával, ponižoval ho, urážal ho, fyzicky ho trestal, vyhrážal sa mu, že ho dá do reedukačného zariadenia, poukazoval na jeho chyby, zlyhania, čo poškodený prežíval ťaživo a v dôsledku čoho poškodený XXXXX vykazuje v sociálnom vývine chronickú frustráciu po emocionálne sýtiacom primárnom vzťahu.

V konaní bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené, že výchovný štýl obvineného XXXXX bol výrazne autoritatívny, direktívny s fyzickými trestami, nemožnosťou vyjadriť svoj názor či postoj v rodine. Vplyvom autoritatívneho správania obvineného narastal u poškodeného odpor a zlosť voči osobe obvineného a jeho správaniu, ktoré hodnotil ako anetické a manipulatívne. Výchovu otca vo veku približne 11 rokov pociťoval ako nespravodlivú, stresujúcu, príliš prísnu, vo svojej výpovedi uviedol, že keď začal chodiť na gymnázium, začal si uvedomovať, že to nie je normálne, že spolužiaci na telesnej výchove nemali nikdy nejaké modriny a ani stopy po opasku na chrbte. Poškodený vypovedal, že otec ho fyzicky trestal asi jedenkrát za mesiac, možno jedenkrát za dva mesiace, nebolo to častejšie. V roku 2006 keď sa presťahovali do Drážoviec začali aj psychické nátlaky.

V období rannej adolescencie (vo veku asi 16 – 17 rokov) poškodený navštevoval školského psychológa z dôvodu jeho umiestnenia do reedukačného zariadenia pre poruchy správania. Riešili situácie u nich doma a ako sa k tomu stavať, pričom u poškodeného neboli zistené zásadnejšie zmeny v psychickom prežívaní, ktoré by mohli súvisieť s utrpením, či príkorím (symptómy psychickej traumatizácie).

Čo sa týka samotného konania, pre ktoré bolo obvinenému vznesené obvinenie, poukazujem predovšetkým na závery znaleckého posudku z odboru psychológia na poškodeného XXXXX, zo záverov ktorého je preukázané, že nebola zistená prítomnosť znakov v prežívaní, správaní, či osobnosti poškodeného, na základe ktorých by sa mohlo jednať o týranú osobu. Znalec nezistil znaky procesu domáceho násillia či týrania poškodeného XXXXX zo strany otca XXXXX. Ďalej poukazujem na to, že poškodený XXXXX vypovedal, že v období od roku 2000 do roku 2006 to bolo obdobie pravidelných fyzických trestov, bitia opaskom, kľáčania niekedy aj s predpaženými rukami, pričom svedkyňa XXXXX – matka poškodeného XXXXX popisovala, že iba raz XXXXX musel kľáčať na kolenách s predpaženými rukami (keď bol prvák na základnej škole za poznámku), otec ho bil remeňom po tele a následne si obdobie až do roku 2005 veľmi nepamätá. Vo svojej výpovedi svedkyňa vôbec neuvádzala existenciu modrín po opakovanom bití u syna, písanie ospravedlnení na telesnú výchovu, z jej výpovedi vôbec nevyplývalo, že by čo i len v nepatrnej miere videla na synovi známky fyzického násillia, že by mal XXXXX z otca strach, pocity úzkosti, stiesnenosti, obavy z jeho prítomnosti, uvádzala len, že sa XXXXX snažil vyhnúť stretu s otcom.

Podľa ustálenej judikatúry pre týranie nestačí zhoršenie kvality života (autoritatívnym správaním otca), ale týraná osoba musí pociťovať správanie tyrana ako ťažké príkorie, resp. fyzické a psychické útrapy čo u poškodeného absentuje. Pokiaľ poškodený subjektívne pociťoval správanie obvineného ako ťažké príkorie, vzhľadom na neprítomnosť narušenia (zmien) psychiky poškodeného. Poškodený pri emočne náročných situáciách má afinitu k rýchlemu zaplaveniu afektom, vzkypí s tendenciou k impulzivite v afekte, konaní a myslení. U poškodeného badať neurotické spracovanie konfliktu, aj napriek tomu, že sa snaží od danej situácie odkloniť a riešiť ju konštruktívne, prítomné sú výrazne zastúpené aj copingové stratégie zamerané na emócie a menej adaptívne copingové stratégie (kritika, behaviorálny odklon, ventilácia emócií a iné), je zaplavený nepríjemnými, ťaživými emóciami spojenými s výchovným riadením otca a jeho nedostatočne sýtiacim vzťahom k nemu ako dieťaťu.

Trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, spôsobením rán a popálení, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu, stresu, násillnou izoláciou, citovým vydieraním, alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Poškodeným XXXXX popisované konanie obvineného voči nemu bez ohľadu na jeho možné vyprovokovanie nemožno považovať za bežný spôsob správania sa a výchovy dieťaťa. Výchova obvineného vykazovala zjavné nedostatky, avšak bez

zistenia všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona. Podľa ustálenej súdnej praxe a platnej judikatúry sa týraním rozumie také zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti, necitlivosti a bezohľadnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba vzhľadom na jeho intenzitu, hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie, resp. psychické alebo fyzické útrapy. Nevyžaduje sa aby obeť bola spôsobená ujma na zdraví. Ide tak o telesnú alebo duševnú bolesť, ktorá ovplyvňuje obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvá celkom krátky, prechodný čas. Vyžaduje sa úmyselné konanie. Vo väčšine prípadov týrania ide páchatelovi o získanie nadvlády nad životom svojej obeť a o získanie moci rozhodovať o jej živote. Pri psychickom násilí násilník môže svoju obeť osočovať, ponižovať, kontrolovať, sledovať či nútiť k poslušnosti príkazov s cieľom útočiť na jej psychiku a spôsobiť jej trvalú psychickú ujmu, pričom tento druh násilia páchatel systematicky a neustále opakuje, až získava nad svojou obeťou moc a prevahu a vzbudzuje u nej strach a pocit bezmocnosti. Na základe vykonaného vyšetrovania je potrebné konštatovať, že v predmetnej veci neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval, že sa obvinený dopúšťal voči svojmu synovi XXXXX takého závažného spoločensky nebezpečného konania, ktoré je možné vyhodnotiť ako spôsobovanie ťažkého príkorie. V inkriminovanom období nebol XXXXX týraný úmyselným konaním svojho otca, a to napríklad i pre nedostatok intenzity podľa vyjadrenia obvineného „výchovnej po zadku“, podľa vyjadrenia poškodeného „bitia opaskom, varechou, kľáčaním“, nedostatok preukázanej hrubosti v konaní, nedostatok bezohľadnosti alebo bolestivosti.

Pre naplnenie materiálnej stránky tohto trestného činu teda nestačí len akékoľvek neprijateľné správanie, tak ako to bolo v tejto veci, ale musí to byť také intenzívne konanie, ktoré vzhľadom na všetky okolnosti je spôsobilé naplniť znak fyzického alebo psychického utrpenia. Práve táto podstatná okolnosť v tejto trestnej veci nie je preukázaná, pretože ak aj poškodený bol vystavený konfliktom s obvineným, jeho neprístojnému správaniu spočívajúcemu v neprimeranom výchovnom pôsobení, ponižovaní, nenaplnilo toto konanie intenzitu týrania alebo ťažkého príkorie v tom zmysle, ako to vyžaduje Trestný zákon.

Vychádzajúc zo všetkých dôkazov nachádzajúcich sa vo vyšetrovacom spise, potom nie je možné tvrdiť, že je preukázané, že obvinený sa vo vzťahu k poškodenému XXXXX dopustil takého konania, ktorým bez pochybností naplnil objektívnu aj subjektívnu stránku trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

S poukazom na uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Renáta Berešová
prokurátorka